

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce:

t. č.

sídlem

zastoupený ustanovenou advokátkou Mgr. Lenkou Vančurovou
sídlem Na Pláni 3794/2, 466 01 Jablonec nad Nisou

proti

žalované:

Vězeňská služba ČR, Věznice Rýnovice

sídlem Belgická 3765/11, 466 21 Jablonec nad Nisou

o žalobě proti rozhodnutí 1. zástupce ředitele žalované ze dne 18. 7. 2019,
sp. zn. VS-168906/Čj-2019-801232

takto:

- I. Rozhodnutí 1. zástupce ředitele žalované ze dne 18. 7. 2019, sp. zn. VS-168906/Čj-2019-801232, se zrušuje pro vady řízení a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 63 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- III. Ustanovené advokátce žalobce Mgr. Lence Vančurové se přiznává odměna za zastupování žalobce a náhrada hotových výdajů ve výši 10 200 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se prostřednictvím ustanovené advokátky včasnou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí 1. zástupce ředitele žalované ze dne 18. 7. 2019, jímž byla zamítnuta jeho stížnost proti rozhodnutí vedoucího oddělení výkonu trestu žalované ze dne 15. 7. 2019, č. j. VS-168906-2/Čj-2019-801232 KT.
2. Označeným rozhodnutím vedoucí oddělení výkonu trestu žalované uložil žalobci kázeňský trest podle § 46 odst. 3 písm. g) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „ZVTOS“), neboť žalobce vědomě porušil § 28 odst. 1, odst. 2 písm. c) a g) ZVTOS, čímž spáchal kázeňský přestupek podle § 46 odst. 1 ZVTOS. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 1. 7. 2019 cca v 14.30 hod. odmítl splnit příkaz příslušníka Vězeňské služby prap. XXX, aby na zdravotním středisku Věznice Rýnovice odevzdal vzorek moči ke kontrolnímu vyšetření na přítomnost nepovolených látek. Vedoucí oddělení výkonu trestu žalované měl jednání žalobce za prokázané záznamem o kázeňském přestupku zpracovaným prap. XX a svědeckou výpovědí zdravotní sestry XX. V odůvodnění rozhodnutí bylo konstatováno, že žalobce se k věci nevyjádřil, pouze uvedl, že v zákonné lhůtě podá stížnost proti kázeňskému rozhodnutí. Při ukládání kázeňského trestu bylo přihlédnuto k závažnosti kázeňského přestupku, kterého se dopustil žalobce opakovaně, proto mu byl uložen nepodmíněný kázeňský trest na horní hranici kázeňské pravomoci – celodenní umístění do uzavřeného oddělení na dobu 20 dnů. Na stejnopisu rozhodnutí o uložení kázeňského trestu bylo poznamenáno, že rozhodnutí bylo žalobci oznámeno a doručeno dne 15. 7. 2019 a dne 16. 7. 2019 podal žalobce proti rozhodnutí ústně stížnost, zároveň s odůvodněním vedoucímu oddělení výkonu trestu Mgr. Š. v zákonné lhůtě 3 dnů.
3. Rozhodnutím o stížnosti ze dne 18. 7. 2019 1. zástupce ředitele žalované žalobcovu stížnost ze dne 16. 7. 2019 zamítl podle § 60 odst. 2 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „ŘVTOS“). Podle 1. zástupce ředitele žalované žalobce ve stížnosti uvedl, že ústně podává stížnost proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu zároveň s odůvodněním vedoucímu oddělení výkonu trestu Mgr. Š. v zákonné lhůtě 3 dnů; dále uvedl, že kázeňský trest je příliš přísný a není všem odsouzeným měřeno stejně. Po provedeném šetření spisového materiálu měl 1. zástupce ředitele žalované okolnosti přestupku za objasněné a vinu prokázanu. K výši uloženého kázeňského trestu bylo uvedeno, že přestupek je považován za jeden z nejzávažnějších.

A že při určování výše a druhu trestu bylo přihlédnuto k dosavadnímu výkonu trestu, kdy bylo zohledněno opakované spáchání podobného přestupku, je tedy zřejmé, že uložený

kázeňský trest je úměrný závažnosti spáchaného přestupku a je v souladu s účelem výkonu trestu a kázeňská pravomoc nebyla překročena.

II. Žaloba

4. Žalobce nejprve soudu popsal skutečnosti, které předcházely vydání kázeňských rozhodnutí a které považoval za podstatné pro danou věc. Až do září 2018 měl žalobce vynikající hodnocení, od srpna 2017 měl nejméně 5 přerušení výkonu trestu, nejdéle na 10 dnů. Jeho vystupování a chování bylo slušné, zapojoval se do brigádnických prací, byl 6 krát kázeňsky odměněn, v rámci screeningového toxikologického vyšetření byl 2 krát testován s negativním výsledkem. Ačkoliv dlouhodobě uváděl své obavy z možnosti manipulace při testování, pokud podnět nevzešel z aktivity věznice, žádná opatření k zabránění manipulaci nebyla přijata. Dne 2. 9. 2018 měl žalobce po přerušení výkonu trestu pozitivní nález na omamné a psychotropní látky v moči, ačkoliv žádnou drogu nevzal. Je notorietou, že po návratu z přerušení trestu je prováděn odběr moči na toxikologické vyšetření a je známo, že je snadné někoho na testování tzv. „udělat“, tj. přimíchat mu do pití nebo jídla nepatrné množství drogy, které sice není cítit, ale pozitivní nález způsobí. Nelze ani vyloučit možnost kontaminace nádoby pro odběr moči, případně manipulaci testu. Pozitivní nález z odběru ze dne 2. 9. 2018 byl vyhodnocen jako kázeňský přestupek a žalobci byl uložen velmi přísný první kázeňský trest, který vykonal, v důsledku nespravedlivého trestu spojeného s dalšími sankcemi se žalobce léčí na psychiatrii. Žalobce uvedl, že si je dobře vědom toho, že odmítnutí poskytnutí vzorků moči je přestupkem, ale s ohledem na blížící se výstup z VTOS vzrostly jeho obavy z možné manipulace se vzorky. Tyto obavy byly důvodem, proč žalobce při vědomí, že vyšetření dne 1. 7. 2019 mělo být tzv. z udání, kdy riziko manipulace je velké, odmítl se testování podrobit. Doplnil, že naposledy byl z aktivity věznice testován dne 16. 9. 2019 s negativním výsledkem.
5. Žalobce namítal, že v řízení neměl možnost řádně uplatnit svá práva. Žalovaná dne 9. 7. 2019 vyslechla pouze zdravotní sestru, na úředním záznamu však chybí jakýkoliv skutkový popis, pouze bylo uvedeno, že popis souhlasí.
6. Dne 10. 7. 2019 byl žalobci předložen formulář pro vyjádření k věci, k němuž žalobce podal k rukám vychovatele oddělení výkonu trestu [redacted] písemné vyjádření v uzavřené obálce, v němž mj. navrhl výsledky svědků, a to speciálního pedagoga [redacted] a [redacted] z organizace [redacted] kterým svěřoval své obavy z možné manipulace při odběru vzorků na základě anonymního podnětu. Žalovaná rozhodnutí ze dne 15. 7. 2019 vydala, aniž se zabývala písemným vyjádřením žalobce. Jeho vyjádření nebylo zohledněno, nebyli vyslechnuti navržení svědci, ani vypořádány jeho argumenty. Svědci by potvrdili žalobcovy dlouhodobé obavy z možnosti manipulace testování, žalobce proto navrhoval doplnit dokazování právě výsledkem těchto svědků. Jako důkaz dále žalobce označil Protokol o podání podnětu k vysvětlení k výkonu dozoru nad dodržováním právních předpisů ze dne 18. 7. 2019, který také nebyl zohledněn. Uvedl, že text v kolonce pro vyjádření není psán jeho rukou a není pravdivý, kolonku podepsal bez textu a přiložil obálku s vyjádřením.
7. Žalobci dále nebylo umožněno odůvodnit stížnost. Odůvodnění stížnosti za něj bez jeho souhlasu podal speciální pedagog [redacted], což se žalobce dozvěděl při doručení rozhodnutí o stížnosti. Důvody uvedené v rozhodnutí o stížnosti žalobce neuváděl a nesouhlasil s nimi. Rozhodnutí o kázeňském trestu napadl včasnou ústní stížností dne 16. 7. 2019 a výslovně

žádal, aby odůvodnění stížnosti mohl podat ústně u vedoucího oddělení výkonu trestu [XX], což mu nebylo umožněno. Text v kolonce pro stížnost na stejnopisu rozhodnutí o kázeňském trestu, který žalobce soudu předložil, a stejnopisu rozhodnutí předloženého žalovanou, se liší. Ve stejnopisu rozhodnutí předloženém žalovanou není výslovná žádost o ústní odůvodnění u [XX] uvedena. Protože žalobci nebylo umožněno ústní odůvodnění stížnosti u Mgr. Š., ihned požádal o slyšení u dozorového státního zástupce [XX]. K setkání došlo dne 18. 7. 2019 a žalobce při něm vyjádřil obavy z manipulace při odběru vzorků a namítal vady řízení, protokol o podání podnětu nebyl v řízení o stížnosti zohledněn.

8. Žalobce nesouhlasil s takto vysokým nepodmíněným trestem. Ten byl odůvodněn nekonkrétním konstatováním, že se mělo jednat o opakované jednání. Podle žalobce došlo k porušení zásady rovnosti, neboť za první kázeňský přestupek žalobce dostal ekvivalent výjimečného trestu, za druhý prohřešek ekvivalent doživotního trestu, při porovnání škály trestů dle ZVTOS s trestním zákoníkem. Žalobce poukázal na to, že po celou dobu pobytu ve věznici měl hodnocení velmi dobré, dostal 6 kázeňských odměn, což navrhoval prokázat hodnocením jeho žalobce ve VTOS, které ve spisu chybí.
9. Znovu žalobce zdůraznil, že dlouhodobě uváděl minimálně před speciálním pedagogem, že v případě odběru na tzv. udání odmítne testování ze strachu z manipulace. Naopak odběrům z aktivity věznice byl vždy ochoten podrobit se. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 338/2018 ze dne 17. 4. 2019, a přestože je toto rozhodnutí přílehavější pro předchozí kázeňský postih, byl první postih důvodem pro jeho postup v aktuálně posuzované věci, a má proto dopad i na ni. Žalobci při nebezpečí manipulace s důkazy nezbylo než čelit kázeňskému postihu za odmítnutí trestu.
10. Na okraj žalobce zmínil nálezn Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 309/16 týkající se porušení ústavního práva na ochranu soukromí a důstojnosti při odběru moči za přímého dohledu zdravotní sestry jako osoby opačného pohlaví. Žalobce uvedl, že dne 1. 7. 2019 byla při úkonu přítomna Bc. M. H.
11. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud rozhodnutí vydaná v obou stupních zrušil a žalované uložil povinnost nahradit mu náklady řízení.

III. Vyjádření žalované

12. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že obsah údajného písemného vyjádření nebyl zahrnut mezi důkazní prostředky, žalované nebyl znám, žalobce k záznamu o spáchání kázeňského přestupku uvedl: „Bez vyjádření“. Před vydáním rozhodnutí o uložení kázeňského trestu se žalobce vyjádřil ke všem skutečnostem slovy: „V zákonné lhůtě si podám stížnost proti kázeňskému rozhodnutí“, toto jeho vyjádření bylo zapsáno vychovatelem J. S. a podepsáno žalobcem.
13. V zákonné lhůtě si žalobce proti rozhodnutí o kázeňském trestu podal k rukám vychovatele J. S. stížnost, v níž uvedl, že: „Ústně podávám stížnost proti rozhodnutí ... zároveň s odůvodněním VOLT mjr. Mgr. J. Š. v zákonné lhůtě 3 dnů“. Při podání stížnosti dále ústně uvedl, že kázeňský trest je příliš přísný, že není všem odsouzeným měřeno stejně a údajně předal obálku se sdělením pro vedoucího oddělení výkonu trestu. Text na formuláři sepsal vychovatel J. S., text žalobce opět odsouhlasil svým podpisem. Stížnost byla vyřízena v zákonné lhůtě, s výsledkem řízení o stížnosti byl žalobce seznámen speciálním pedagogem Bc. J. B. za přítomnosti vychovatele J. S. K informacím obsaženým

údajně ve sdělení vedoucímu oddělení výkonu trestu se nepřihlédlo, protože žádné písemné sdělení týkající se výslovně stížnosti proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu nebylo zaměstnancům věznice předáno.

14. Dále žalovaná uvedla, že personál zdravotnického střediska při odběrech moči u všech odsouzených postupuje v souladu s nastavenou metodikou, manipulace při odběru vzorků moči je vyloučená. Obavy žalobce z možné manipulace se vzorky moče jsou snahou vyvinut se v případě odmítnutí odběru nebo v případě pozitivního odběru, tato snaha se u vězňů v kázeňském řízení opakuje často. Předvolání dalších svědků při kázeňském řízení by i při přijetí údajného sdělení žalobce za součást stížnosti proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu nebylo realizováno, protože u nepovoleného jednání byli přítomni pouze dozorce prap. D. H. a zdravotní sestra Bc. M. H.
15. Vyhlásování kázeňských trestů odsouzeným, seznamování odsouzených s výsledkem šetření o stížnosti, stejně jako jiná jednání s odsouzenými, není vázáno na přímý kontakt odsouzeného s autorem, vyhlášením, seznámením může autor pověřit kteréhokoliv zaměstnance věznice.
16. Podle žalované nelze odůvodňovat nemožnost spáchání kázeňského přestupku znalostí hrozících následků a dosavadním kladným přístupem k VTOS. Kázeňské přestupky, jejichž skutková podstata spočívá ve zneužití omamných a psychotropních látek nebo v odmítnutí odevzdat vzorek tělní tekutiny, tj. nepodrobení se opatřením, která jsou nezbytná k potlačení výroby držením nebo zneužívání omamných a psychotropních látek a jedů, se považují za velmi závažné, vyměřené kázeňské tresty této závažnosti odpovídají.
17. Žalovaná navrhovala, aby soud žalobu zamítnul.

IV. Replika žalobce

18. Podle žalobce žalovaná překvapivě uvádí, co měl žalobce při podání stížnosti komentovat ústně. Poukázal na to, že žalovaná nesprávně uvedla, že písemné vyjádření žalobce se mělo týkat stížnosti proti rozhodnutí. Žalobce ovšem tvrdil, že písemné vyjádření předal v rámci vyjádření k záznamu o přestupku dne 10. 7. 2019, nikoliv až se stížností dne 16. 7. 2019. Stížnost podal ústně s výslovnou žádostí o umožnění ústního odůvodnění u vedoucího oddělení výkonu trestu, což je prokázáno textem rozhodnutí o kázeňském přestupku. Důvodem ústního odůvodnění namísto písemného bylo zjištění, že dříve předaným písemným vyjádřením před vydáním rozhodnutí se nikdo nezabýval. Ani ústní odůvodnění stížnosti žalobci nebylo umožněno.
19. Žalobce zopakoval návrh na doplnění dokazování zajištěním hodnocení jeho chování ve výkonu trestu, neboť důkaz nebyl ve spisu nalezen. Bylo třeba vycházet z jeho celkové situace, žalobce neměl žádný důvod zákaz konzumace návykových látek porušit a neporušil ho.
20. Nakonec žalobce uvedl, že vyjádření žalované o průběhu řízení je dokladem, jak obtížné je postavení žalobce ve vztahu k žalované, která je dán poměr závislosti, omezenou možností uplatnit práva. Dokud nejsou zabezpečeny řádné podmínky testování, nelze spravedlivě žádat plnění povinnosti podrobit se takovým testům.

V. Posouzení věci krajským soudem

21. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
22. Předmětem soudního přezkumu jsou rozhodnutí pověřených zaměstnanců žalované o uložení nepodmíněného kázeňského trestu umístění do uzavřeného oddělení na dobu 20 dnů podle § 46 odst. 3 písm. g) ZVTOS, na který je třeba ve světle judikatury Ústavního soudu (srov. nález ze dne 29. 9. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 32/08) nahlížet jako na trest představující závažný zásah do základních práv odsouzeného, za kázeňský delikt, který je trestním obviněním ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (srov. též např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2014, č. j. 5 As 83/2013-36, všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz).
23. Podle § 46 odst. 2 ZVOTS lze za kázeňský přestupek odsouzenému uložit kázeňský trest. Odst. 3 uvedeného ustanovení vymezuje druhy kázeňských trestů. Ustanovení § 47 ZVOTS pouze stručně stanoví, že kázeňský trest lze uložit, jsou-li náležitě objasněny okolnosti kázeňského přestupku a prokázána vina odsouzeného. Podle § 51 ZVOTS vykonávají kázeňskou pravomoc nad odsouzenými generální ředitel Vězeňské služby a ředitelé věznic; jiní zaměstnanci Vězeňské služby mohou kázeňskou pravomoc vykonávat, pokud k tomu byli zmocněni generálním ředitelem Vězeňské služby nebo s jeho souhlasem ředitelem věznice. Podle § 52 odst. 1 ZVOTS má odsouzený právo do 3 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o uložení kázeňského trestu podat proti němu stížnost. Odkladný účinek má jen stížnost proti uložení kázeňského trestu propadnutí věci. Dle odst. 3 uvedeného ustanovení platí, že o stížnosti rozhodne do 5 pracovních dnů od jejího podání ředitel věznice nebo k tomu zmocněný zaměstnanec Vězeňské služby. K rozhodnutí o stížnosti nelze zmocnit zaměstnance, který kázeňský trest uložil nebo který rozhodl o zabránění věci. O stížnosti proti rozhodnutí ředitele věznice rozhodne generální ředitel Vězeňské služby.
24. Podrobnosti ohledně ukládání kázeňských trestů stanoví vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb., kterou se vydává Řád výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „ŘVOTS“).
Podle § 58 odst. 5 ŘVOTS se rozhodnutí o uložení kázeňského trestu vydává písemně a musí kromě výroku a odůvodnění obsahovat i poučení o opravném prostředku. Oznámení rozhodnutí potvrdí odsouzený svým podpisem. Podle § 59 ŘVOTS lze proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu podat písemně nebo ústně stížnost. Byla-li stížnost podána písemně, vyznačí se na ní datum jejího převzetí zaměstnancem Vězeňské služby. O stížnosti podané ústně se učiní na předepsaném tiskopisu záznam, v němž se uvedou podstatné důvody stížnosti a datum jejího podání. Stížnost může směřovat jak proti uložení kázeňského trestu, tak i proti jeho druhu a výši.
25. V řízení o stížnosti je příslušný zaměstnanec vězeňské služby povinen podle § 60 odst. 1 ŘVOTS přezkoumat, zda je prokázáno, že se skutek stal, zda jej spáchal odsouzený, zda tento skutek je kázeňským přestupkem, jakož i další významné okolnosti. Současně přezkoumá, zda nebyla překročena kázeňská pravomoc zaměstnance Vězeňské služby,

který kázeňský trest uložil. Způsoby, kterými lze o stížnosti rozhodnout, stanoví odst. 2 uvedeného ustanovení. Dle odst. 3 uvedeného ustanovení je příslušný zaměstnanec Vězeňské služby povinen vydat rozhodnutí o stížnosti proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu na předepsaném tiskopisu písemně a odůvodnit jej.

26. O kázeňském přestupku se tedy rozhoduje v kázeňském řízení dle procesních pravidel shora popsanych. Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, se na řízení dle § 76 ZVTOS neužije. Z judikatury vyplývá (srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 2. 2015,

č. j. 30 A 87/2013-46, dostupný na www.nssoud.cz, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2014, č. j. 5 As 83/2013-34), že se na řízení o kázeňských trestech odsouzených

podle § 177 odst. 1 správního řádu užijí základní zásady činnosti správních orgánů uvedených v § 2 až 8 správního řádu. Ačkoli na rozhodnutí o kázeňských trestech odsouzených nelze klást nároky srovnatelné s rozhodnutími správních orgánů nebo soudů, neboť v kázeňských řízeních vystupuje významněji požadavek na flexibilitu a rychlost rozhodování a snaha udržovat pořádek a bezpečnost ve věznicích v reálném čase (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 21. 10. 2008, sp. zn. I. ÚS 1785/08, či ze dne 4. 2. 2010, sp. zn. II. ÚS 3239/09), stále se musí jednat o rozhodnutí založená na dostatečně objasněném skutkovém základu, náležitě odůvodněná, včetně vypořádání námitek odsouzeného. Odsouzený má právo vyjádřit se k věci před vydáním rozhodnutí, má právo navrhnout důkazy, má právo proti rozhodnutí o kázeňském trestu podat stížnost a svou stížnost odůvodnit, a to buď písemně, nebo ústně. Skutečnostmi, které ve věci kázeňského přestupku odsouzený uvede, včetně důvodů stížnosti, se musí příslušný zaměstnanec žalované rozhodující o vině a kázeňském trestu odsouzeného zabývat, což musí nalézt odraz v odůvodnění rozhodnutí.

27. V souzeném případě soud shledal napadené rozhodnutí o stížnosti vadné ve smyslu § 76 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná při rozhodování o stížnosti vycházela pouze z toho, že žalobce prvoinstančnímu rozhodnutí vytýkal, že kázeňský trest je příliš přísný a není všem odsouzeným „měřeno“ stejně. Podklad pro uvedené stížnostní důvody však ve spise chybí. Žalovaná v rozporu s § 59 ŘVTOS tyto důvody stížnosti nezachytila na předepsaném tiskopisu (zde část formuláře rozhodnutí o uložení kázeňského trestu týkající se podání stížnosti), ani v jiném tiskopisu záznamu. Není tedy doloženo, že by tyto výhrady proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu kdy žalobce ústně uvedl. Naopak při ústním podání stížnosti dne 16. 7. 2019 žalobce uvedl, že důvody pro podání stížnosti ve smyslu § 52 odst. 1 ZVTOS ve spojení s § 59 ŘVOTS sdělí ústně – pověřenému zaměstnanci žalované, který rozhodoval v I. stupni řízení. Toto sdělení žalobce bylo na formuláři rozhodnutí o uložení kázeňského trestu (byť nikoli ve zcela stejné podobě na stejnopisu rozhodnutí vydanému žalobci a stejnopisu, kterým disponuje žalovaná) zachyceno. Rovněž žalovaná si byla při rozhodování o stížnosti této skutečnosti vědoma. Přesto realizace práva stížnost ústně odůvodnit v zákonné lhůtě 3 dnů pro podání stížnosti nebyla žalobci umožněna. Rozhodnutí o stížnosti bylo vydáno dne 18. 7. 2019, tedy ještě před uplynutím zákonné lhůty pro podání stížnosti a lhůty, ve které žalobce hodlal důvody, proč s vydáním rozhodnutí o uložení kázeňského trestu nesouhlasí, ústně doplnit. Žalovaná tak o stížnosti rozhodla, aniž bylo žalobci umožněno vyjádřit důvody, pro které s rozhodnutím o kázeňském trestu nesouhlasí, nemohla tedy vydané

prvostupňové rozhodnutí řádně přezkoumat též v rozsahu žalobcových námitek. Napadené rozhodnutí

o stížnosti je tedy založeno na procesním pochybení žalované, jež vedlo k jeho nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

28. Jestliže žalovaná nenechala žalobce vyjádřit stížnostní důvody, jejich obsah nezaznamenala v souladu s § 59 ŘVTOS a neposoudila je, není na místě, aby se soud zabýval pochybeními, ať již procesními (zejména nepřihlídnutí k písemnému vyjádření ve věci a návrhu na provedení důkazů svědeckými výpověďmi) či týkajícími se posouzení odpovědnosti za kázeňský přestupek, která žalobce uváděl ve vztahu k rozhodnutí prvostupňovému. Žalované sice nelze vytýkat, že při vydání rozhodnutí o stížnosti nevycházela z protokolu sepsaného o stížnosti žalobce u dozorového státního zástupce dne 18. 7. 2019, nic takového ze zákona a prováděcích předpisů neplyne, nicméně nelze přehlédnout, že již do tohoto protokolu svoje výhrady proti rozhodnutí o kázeňském trestu žalobce vyjádřil. Lze předpokládat, že právě tyto důvody chtěl žalobce rovněž ústně uplatnit v řízení o kázeňském přestupku. Bude tedy na žalované, aby žalobci nechala důvody stížnosti vyjádřit, jejich podání a obsah, budou-li sděleny žalobcem ústně, zaznamenala v souladu s § 59 ŘVTOS, řádně se jimi při přezkumu rozhodnutí o uložení kázeňského trestu zabývala a do odůvodnění rozhodnutí uvedla, jak o nich uvážila.
29. Vzhledem k vyjádření žalované, že vyhlásování kázeňských trestů, seznamování s výsledkem šetření o stížnosti a jiná jednání s odsouzenými nejsou vázána na přímý kontakt s pověřeným zaměstnancem žalované, který daný úkon učinil, soud podotýká, že z poučení o právu podat proti rozhodnutí o kázeňském trestu stížnost, nic takového neplyne. Ani z části formuláře rozhodnutí o uložení kázeňského trestu věnované podání stížnosti ani jiného záznamu nevyplývá, že by byl žalobce při ústním podání stížnosti dne 16. 7. 2019 přiměřeně poučen o tom, že důvody pro podání stížnosti nebude moci v zákonné lhůtě pro podání stížnosti uplatnit ústně u příslušného pověřeného zaměstnance žalované, který o kázeňském trestu rozhodl (zde Mgr. J. Š. jako vedoucí oddělení výkonu trestu odnětí svobody), jak žalobce dle svého ústního vyjádření při podání stížnosti předpokládal.
30. Dalším důvodem nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí o stížnosti ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. je zcela nedostatečné odůvodnění ve vztahu k druhu a výši uloženého kázeňského trestu. Argumentace dosavadním výkonem trestu a opakovaným spácháním podobného přestupku je zcela obecná, nadto nepodložená obsahem spisového materiálu, z něhož dosavadní výkon trestu ani předchozí spáchání podobného kázeňského přestupku nevyplývají.
31. Z uvedených důvodů soud zrušil rozhodnutí 1. zástupce ředitele žalované podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil dle § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení žalované. Pro nadbytečnost soud neprovedl žalobcem navržené důkazy, nahradil by tak zcela přezkumnou činnost žalované při rozhodování o stížnosti žalobce.
32. V dalším řízení bude na žalované, aby v souladu s § 52 odst. 1, odst. 3 ZVOTS ve spojení s § 59 ŘVOTS nechala žalobce uvést důvody jeho stížnosti, podá-li je ústně, řádně zaznamená též podstatné důvody stížnosti. Poté bude na žalované, aby znovu přezkoumala rozhodnutí vedoucího oddělení výkonu trestu ze dne 15. 7. 2019 a posoudila, zda bylo

prokázáno,

že se skutek stal, zda jej spáchal žalobce, zda tento skutek je kázeňským přestupkem, jakož i další významné okolnosti, včetně těch, které ve věci uvede žalobce. Vysloveným právním názorem soudu je žalovaná v souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána.

33. O žalobě soud rozhodoval, aniž by nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s., neboť napadené rozhodnutí rušil pro vady řízení.
34. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
35. V souzeném případě měl úspěch žalobce, soud proto žalované uložil, aby v přiměřené lhůtě 30 dnů nahradila žalobci náklady řízení. Náklady řízení byly tvořeny hotovými výdaji žalobce – poštovním ve výši 63 Kč (poštovné ve výši 44 Kč za doporučené podání žádosti o ustanovení zástupce ze dne 13. 8. 2019, a ve výši základního poštovného 19 Kč za podání

ze
dne

22. 7. 2019).
36. Krajský soud přiznal v souladu s § 35 odst. 10 s. ř. s. ustanovené advokátce odměnu a náhradu hotových výdajů za zastupování žalobce.
37. V daném případě ustanovené advokátce náleží odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 10 200 Kč. Jde o částku sestávající se z odměny za 3 úkony právní služby po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“), a to za úkony převzetí a příprava zastoupení, doplnění žaloby a nahlížení do spisu u soudu

ve
smyslu
§
11

odst. 1 písm. a), d) a f) advokátního tarifu; z náhrady hotových výdajů ve výši 900 Kč za s tím související 3 režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Za podání repliky soud ustanovené advokátce odměnu a náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť se nejednalo
o účelně vynaložené náklady, v replice totiž nebyly uvedeny žádné nové skutkové důvody, nejednalo se o rozvinutí právní argumentace. Odměna bude vyplacena ustanovené advokátce z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem ve stanovené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 28. leden 2020.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu